

ת"פ 5415/06/15 - מדינת ישראל נגד מאיר ואנונו

בית משפט השלום באילת

14 ספטמבר 2017

ת"פ 5415-06-15 מדינת ישראל נ' ואנונו

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

מאיר ואנונו
ע"י ב"כ עו"ד אייל לביא
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. ביום 27.4.2017 הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. בבסיס ההרשעה - דברי איום שהפנה הנאשם כלפי קצין מתנ"א רפ"ק רם שלום (להלן: "**רפ"ק שלום**"), ביום 1.1.2015 בסמוך לשעה 4:38 במהלך שימוע שנערך לו בתחנת משטרת אילת, לאחר שנתפס נוהג בשכרות. הנאשם איים על רפ"ק שלום בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "**אתה גבר? יא מזדיין בתחת, יא הומו, משחק אותה גבר? אני ישבתי בבית סוהר, אתה מפחיד אותי? העולם גלגל. לפני שאני משתגע, יש לי עבר פלילי, שם עליך זין... אם לא הייתה לי ילדה יתומה הייתי מזיין אותך**". לאחר שרפ"ק שלום הודיע לנאשם כי החליט להשבית את רכבו למשך 30 ימים, שב הנאשם ואיים לפגוע בשמו הטוב של רפ"ק שלום באומרו: "**אם אתה תעשה לי את זה אני אראה לך מה אני יכול לעשות רק דרך העיתון... תאמין לי שאתה תזכור אותי, שלום רם**". כאשר הנחה רפ"ק שלום שוטר אחר לאזוק את ידי הנאשם מלפנים, שב ואיים עליו הנאשם באומרו לשוטר האחר: "**שים לי את האזיקים מאחורה שאני לא אתקוף אותו בטעות**".

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עו"ד רותם לוי, עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי וביקשה להטיל על הנאשם מאסר

עמוד 1

בפועל וכן להפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שעומד לחובת הנאשם, במצטבר. נטען כי הנאשם פגע בערכים חברתיים של שמירה על שלמות גופם של שוטרים, זכותם שלא יופנה כלפיהם מלל מאיים בעת מילוי תפקידם והגנה על כבודם של משרתי הציבור. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ועברו הפלילי המכביד והרלוונטי. נטען כי הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הייתה ברף גבוה וזאת בשל חומרת האיומים שהשמיע הנאשם כלפי קצין משטרה בעת מילוי תפקידו, כאשר באותה עת עומד לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה, אשר לא מנע ממנו מלהשמיע את האיומים. התובעת הפנתה לתסקיר שירות המבחן, ממנו נלמד שהנאשם אחראי לפרנסת בתו, אך טענה שאין בכך כדי להקל בעונשו. נטען כי הנאשם לא עבר הליך שיקומי או טיפול המצדיק סטייה משמעותית ממתחם הענישה וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן להארכת המאסר המותנה. התובעת ציינה כי הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, לא חסך בזמנו של בית המשפט ולמעשה לא לקח אחריות על מעשיו גם לאחר הכרעת הדין בעניינו. התובעת הגישה גיליון הרשעות קודמות (4/ת) והציגה פסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד אייל לביא, עתר לקביעת מתחם ענישה שנע בין אי הרשעה עד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה, להשית על הנאשם ענישה חינוכית שיקומית ולהטיל עליו צו של"צ. נטען כי הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בשל מצב שכרותו במועד ביצוע העבירה ולאור הסייג לאחריות פלילית והורשע לאחר שמיעת ראיות. הסנגור הפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו צעיר ומסכת חייו אינה פשוטה, הורשע בפלילים ועבר הליך של פשיטת רגל. צוין כי הנאשם אב ל-4 בנות כאשר אחת מהן בחזקתו הבלעדית מאז שאמה נפטרה. צוין כי הנאשם מטפל בבתו ודואג לפרנסתה ולצרכיה במסירות ובאהבה. ב"כ הנאשם הצביע על כך שהנאשם הביע צער על ביצוע העבירה ומסר כי על אף הרשעותיו הקודמות, התנהגות זו כלפי אנשי חוק אינה אופיינית לו. נטען כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הנה בגין עבירה שבוצעה בשנת 2008, ומאז עושה הנאשם מאמצים ומצליח לקיים אורח חיים נורמטיבי ויציב. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשם הבהיר שלא היה בכוונתו לפגוע באיש ומסר שאם מישהו נפגע או חש מאוים מדבריו היה זה בשל חוסר מודעותו לנסיבות. הנאשם ציין כי נעצר בעבר במסגרת תיקים חמורים יותר ומעולם לא התנהג או התייחס באופן לא ראוי לעובדי ציבור. הנאשם מסר כי הנו אב יחידי לילדה בת 16 שאמה נפטרה מסרטן לפני 5 שנים.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע את מתחמי הענישה ההולמים למעשי העבירות שביצע הנאשם. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי העונש יחרוג ממתחמי הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13

חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013).

מתחם הענישה ההולם

7. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, ולצורך כך על בית המשפט להתחשב בשלושת אלה: בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם; בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם; במדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם:

8. **הערכים החברתיים שנפגעו** בביצוע עבירת איומים, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של שלוש שנות מאסר, הינם שלום הציבור, שלווה נפשו, ביטחונו, חירות פעולתו וחופש בחירתו של כל פרט.

9. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים** במקרה דנא הנה משמעותית. הנאשם השמיע איומים חמורים כלפי קצין משטרה, במהלך שימוע שנערך לו בתחנת המשטרה. יש לשווא חומרה יתרה לעבירות המבוצעות נגד בעלי תפקיד ציבורי, כגון כוחות הביטחון ושוטרים הפועלים לעתים מזומנות תוך חירוף נפש לשמירה על השקט והביטחון לאזרחי המדינה (ראו למשל: רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96; ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373).

על חומרת העבירות ניתן ללמוד מדברי בית המשפט העליון (כב' הש' ג'ובראן) ברע"פ 1922/11 רחמימוב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 17.3.2011):

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם... על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

אמנם מטיבה, עבירת האיומים אינה פוגעת פיזית בקורבנה, אך היא טומנת בחובה אלמנט מחמיר של אימה והשפלה, אשר דורש ענישה מרתיעה.

ראו בעניין זה ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, לאמור:

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלווה נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין."

אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים Per se כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת".

וכן, רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96, שם נקבע כי:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40(ט) לחוק העונשין), מצאתי להביא בכלל חשבון, את תוכן האמירות, המסר הגלום בהן, נסיבות אמירתן והאופן שבו הופנו לשוטר. הנאשם השמיע את האמירות כלפי שוטר, במהלך שימוע שנערך לו בתחנת המשטרה לאחר שנתפס נוהג בשכרות. כפי האמור בהכרעת הדין דברי הנאשם כוונו להטיל מורא על רפ"ק שלום כדי לגרום לו לשחרר את הנאשם לביתו. כפי שנקבע בהכרעת הדין, אף אם רמת שכרותו של הנאשם הייתה גבוהה, התרשמתי מהתנהגותו ומדבריו, בנסיבות הרלוונטיות, כי הוא לא איבד את כושר התבונה וההבנה באשר להשתלשלות האירועים באותו הערב, להימצאותו בתחנת המשטרה, לנוכחים סביבו ולאמירות שהטיח בשוטרים. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל מכך. בעשותו כך פגע בשלומו, שלווה נפשו ובטחונו של השוטר. כאמור בהכרעת הדין מעשיו של הנאשם אינם חוסים תחת הסייג לאחריות פלילית, אך ניתן לקבוע קרבה לסייג האמור.

11. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו מתחשבת בצורך במאבק בנגע האלימות המילולית שפשה בחברה הישראלית ככלל ומתפקידו של בית המשפט להעביר מסר ברור, באמצעות השתת עונשים מוחשיים, על מי שבחר לפתור את קשייו האישים באמצעות פגיעה קשה בשלוות נפשו של אחר. מעשי אלימות, אף אלה הבאים לידי ביטוי באופן מילולי בלבד, מטילים מורא, אימה ופחד על קורבנות העבירה.

עיון במקרים של עבירות אלימות אשר נדונו בפסיקה, מעלה כי הוטלו עונשים בהיקף רחב, המשתרע מענישה צופה פני עתיד ועד למאסר בפועל למשך מספר חודשים, בצירוף מאסר על תנאי וקנס בסכומים גבוהים. כך למשל:

א. ברע"פ 8062/13 אלכס ברזק נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 9.4.2014), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של איומים כלפי שוטרים והעלבת עובד ציבור וזוכה מחמת הספק מעבירה של תקיפת שוטר. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין חודשיים ל-6 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו 3

חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

ב. עפ"ג (מרכז) 60712-11-16 **צאלח עלאזה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.2017), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי אשתו ובנו אשר בוצעו באמצעות הטלפון בהיותו אסיר בכלא. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה שנע בין **מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל**, ומאסר מותנה.

ג. בע"פ (נצ') 2434-06-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד עומר** (ניתן ביום 5.7.2016), התקבל, במסגרת הסדר, ערעור מאשימה על קלות עונשו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירה של איומים, שבוצעה בין כותלי הכלא כלפי סוהר. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין חודש מאסר בפועל ועד 9 חודשי מאסר בפועל**. בערכאה הדיונית הוטלו על הנאשם, בעל עבר פלילי, **5 חודשי מאסר בפועל** והופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר ובסה"כ נידון הנאשם ל-9 חודשי מאסר בפועל. בערכאת הערעור הוגדל העונש ל-**7 חודשי מאסר בפועל** והופעלו מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, כאשר שלושה מהם ריצה בחופף לעונש מאסר שריצה באותה עת והיתר במצטבר.

ד. בע"פ (נצ') 55743-06-15 **שפדיה סימנדיוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.10.2015), התקבל באופן חלקי ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע שלוש עבירות איומים כלפי שוטרים, בכך שהתקשר מתוך כותלי בית הכלא בו ריצה עונש מאסר, אל חוקרי תחנת משטרה ואיים על חוקר שהיה מעורב בחקירת האירוע הפלילי שבגיניו נדון וריצה את עונשו. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל בערכאה הדיונית, מאסר לתקופה של 18 חודשים מתוכם 15 חודשים במצטבר לעונשי מאסר שריצה באותה עת ו-3 חודשים בחופף ומאסר מותנה. בית המשפט המחוזי מצא לזכות מחמת הספק את הנאשם מאחת משלושת עבירות האיומים בהן הורשע, ובהתאם **הפחית את עונשו ל-12 חודשי מאסר בפועל**, כאשר 10 חודשים מתוכם ירצו במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו הוא ריצה באותה עת.

ה. בת"פ (ק"ש) 31364-11-15 **תביעות צפת נ' דוד שמעון חמו** (ניתן ביום 17.7.2017), הורשע נאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר, בביצוע עבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שאיים על שוטרים אשר ביקשו לבצע בדיקת רישיונות וסרב להתלוות אליהם לתחנת המשטרה. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, בשל היותו מטופל בילד בן 11, הוטלו **הארכת עונש מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים**, צו מבחן למשך שנה והתחייבות כספית.

ו. בת"פ (י-ם) 15210-11-14 **מדינת ישראל נ' אבישי מזרחי** (ניתן ביום 16.2.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי ובשלוש עבירות של איומים. הנאשם

השמייע איומים כלפי שוטרים במספר הזדמנויות בין היתר במהלך עיכובו בתחנת המשטרה ובמהלך דיון בבית המשפט וכן השמייע איומים כלפי שופטת בבית משפט. בגין כל אחד מהאירועים נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר קצר בפועל ועד מספר חד ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (ק"ש) 25020-02-14 **תביעות צפת נ' מאלק הייב ואח'** (ניתן ביום 11.2.2015 וביום 7.5.2015), הורשעו שני נאשמים על יסוד הודאתם, במסגרת הסדר, בביצוע עבירת איומים כלפי שוטרים שערכו אותם בשל נהיגה ברכב ללא חגורות בטיחות. על נאשם 1, בעל עבר פלילי הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס. על הנאשם 2, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ח. בת"פ (ב"ש) 53372-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם (אבי) ינקו** (ניתן ביום 1.7.2013), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר, בביצוע עבירת איומים כלפי עורך דינו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל **מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים** ופיצוי.

ט. בת"פ (עכו) 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' מוופק שאהין** (ניתן ביום 28.5.2013), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שבעת שנהג ברכבו ונעצר לבדיקה שגרתית איים על שוטרים שעסקו בבדיקות שגרתיות לכלי רכב ודחף אחד מהם. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים ומעלה ועד למאסר בפועל לתקופה של עד 6 חודשים, לצד עונשים נלווים**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטל **מאסר מותנה לתקופה של 5 חודשים** והתחייבות כספית.

י. בת"פ (רמ') 38849-06-10 **מדינת ישראל נ' ציון אביטל** (ניתן ביום 3.4.2013), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של איומים כלפי שופטת היושבת בדיון. נקבע מתחם ענישה הולם שנע בין **מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

12. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, בנסיבות המפורטות, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה מרתיעה וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה?

13. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולה (סעיף 40ד לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור המהווה שיקול לחומרה

(סעיף 40 לחוק העונשין).

לא מצאתי הצדקה לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, כפי קביעתי, בשל שיקולי שיקום, הנאשם. על אף מאמציו לשינוי אורחות חייו וניהול אורח חיים נורמטיבי ויציב, הנאשם מוסיף להתכחש לביצוע העבירה אף לאחר שהורשע, נמנע מלבחון לעומק את התנהגותו בעת ביצוע העבירה, משליך את האחריות על צריכת האלכוהול ואינו מראה בשלות להליך שיקומי כלשהו. מנגד, הגעתי למסקנה כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות אינו מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור. אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (ר' סעיפים 40 ו-40 לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים לנאשם בגדרי מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיבידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

15. הנאשם יליד 1965 ומעיון ברישומי הפלילי, עולה כי לחובתו 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, ביניהן איומים (מספר מופעים), סמים ורכוש, בגין חלקן נידון הנאשם לעונשי מאסר בפועל (כ-87 חודשים במצטבר), מאסרים מותנים, קנסות, צווי מבחן והתחייבויות כספיות. בעת ביצוע העבירה בתיק דנא, עמד לחובת הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בגין ביצוע עבירות של החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית, איומים והיזק לרכוש במזיד.

תסקיר שירות המבחן

16. ביום 11.6.2017 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי של הנאשם, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 52, גרוש ואב ל-4 בנות, מתגורר באילת עם בתו הצעירה בת ה-16. מזה שנתיים עוסק בשיפוץ ואינסטלציה ומקבל הבטחת הכנסה וקצבת שארים מטעם המוסד לביטוח לאומי. מהתסקיר עולה כי עוד בהיותו נער היה בקשר עם חברה שולית וטופל בשירות המבחן לנוער. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, למד מכונאות רכב, שירת שירות צבאי מלא כלוחם. כיום ומזה 7 שנים מצוי בקשר זוגי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מטפל ודואג לצרכי בתו הצעירה במסירות ובאהבה ומצוי בקשר עם שלושת בנותיו מנישואיו הראשונים. נמסר כי הנאשם עבד כעצמאי בתחום השיפוצים במשך 30 שנים, אך בשל חובות רבים פשט רגל. לנאשם עבר פלילי הכולל 10 הרשעות קודמות בגין נידון בין היתר למספר מאסרים ארוכים בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה

ומסר שנמנע מלצרוך סמים מזה 16 שנה ונמנע מצריכת יתר של אלכוהול. שירות המבחן לא התרשם מבעיה המחייבת התערבות טיפולית בתחום זה. שירות המבחן התרשם כי על אף עברו הפלילי בשנים האחרונות חלה התמתנות רבה בביצוע עבירות וכיום משתדל לנהל אורח חיים נורמטיבי ומבטא מחויבות רבה לתפקידו כאב. נמסר כי הנאשם מתקשה לבחון לעומק את התנהגותו בעת ביצוע העבירה ומשליך את האחריות על צריכת האלכוהול, ובמצבי דחק מתקשה להתמודד בדרכים יעילות כדי לווסת דחפיו. מנגד נמסר כי משנת 2010, למעט העבירה בהליך דנא, לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים והוא מצליח לשמור על יציבות תעסוקתית, מנהל אורח חיים נורמטיבי ומגלה אחריות לתפקידו כאב יחידני. לאור זאת המליך שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם והטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות לצד התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

17. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתו לריצוי עבודות שירות. אולם, הנאשם לא התייצב בפני הממונה, על אף שניתנו לו מספר הזדמנויות, ומבלי שנשמע לכך כל הסבר.

18. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת חומרת העבירה אותה ביצע הנאשם והמדיניות המשפטית בענישה בעבירה זו. אין זו המעידה הראשונה של הנאשם והוא צבר לחובתו עבר מכביד של עבירות אלימות, לרבות איומים, סמים ורכוש, אשר בגין הושתו עליו עונשים מכבידים ומרתיעים, אך אלה לא מנעו מבעדו מלשוב ולבצע את העבירה בגינה הורשע בהליך זה. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו, גם לא לאחר מתן הכרעת הדין בעניינו, התקשה לבחון את התנהגותו לעומק והמשיך להשליך את האחריות על צריכת האלכוהול שקדמה לביצוע העבירה. הנה כי כן, מי אשר חוזר ומבצע עבירות אלימות מילולית, מאיים על שוטר על מנת להשיג את מבוקשו, יש להציב בפניו גבולות ברורים ומסר של הוקעה שאינו משתמע לשתי פנים ומחובתו של בית המשפט להעביר מסר חד וצלול לנאשם ולאחרים כמותו, לפיו עבירות מסוג זה יתקלו בענישה מוחשית.

הנאשם לא הודה כאמור בביצוע העבירה שיוחסה לו, כך שלשם מתן הכרעת הדין נשמעו ראיות וטענות הצדדים. עם זאת, ניהול המשפט לא נזקף לחובת הנאשם ולא החמרתי עמו בשל כך שניהל את משפטו (ר' סעיף 40א(6) לחוק העונשין). אולם, הנאשם אינו זכאי להקלה לה זכאים נאשמים אשר לוקחים אחריות למעשיהם, מביעים חרטה וחוסכים מזמנו של בית המשפט ועדי הצדדים.

19. **שיקולים לקולה:** הנאשם הביע צער על ביצוע העבירה והגם שלא נטל אחריות בגינה מסר כי הוא מתקשה להבין את המניעים להתנהגותו וטען כי התנהגות זו אינה אופיינית לו. על אף עברו הפלילי המכביד ניכר כי בשנים האחרונות הנאשם עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב, מגדל את בתו הצעירה בכוחות עצמו ומבטא מחויבות רבה לתפקידו כאב. לא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגד הנאשם במהלך ניהול הליך זה, ולמעשה למעט העבירה בגינה הורשע לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים מאז שנת 2010. לנאשם מסגרת תעסוקתית יציבה ורשת תמיכה משפחתית נורמטיבית. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן אשר המליך על הטלת עונש חינוכי שיקומי. מצאתי לתן משקל רב לעובדה כי הנאשם משמש אב יחידני לבת קטינה בת 16, לאחר שאמה נפטרה ממחלה קשה לפני שנים אחדות. סבורני כי השפעת הענישה על בתו הקטינה של הנאשם, בטחונה האישי והגנה על כלכלתה, מחייבת הקלה משמעותית על הענישה באופן שמצדיקה להעדיף רכיבי

ענישה חליפיים על פני מאסר בפועל, גם כזה שירוצה בעבודות שירות.

20. בהתאם לסעיף 55(א) לחוק העונשין, נאשם שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו. עם זאת, סעיף 56 לחוק העונשין, מתיר לבית המשפט שיקול דעת להאריך את תקופת המאסר המותנה או לחדשה לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים בנסיבות המנויות בו.

בנסיבותיו של הנאשם, עליהן עמדתי בהרחבה לעיל, סבורני כי לא יהיה נכון להפעיל את המאסר המותנה. הנאשם אב יחידי לילדה בת 16, עושה מאמצים לנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב ומבטא מחויבות רבה לתפקידו כאב, כפי שאף התרשמתי מעדותו בבית המשפט כאשר ניסה להסביר את דברי האיומים שהשמיע: **"זה נכון שאני אב חד הורי ויש לי ילדה בבית... אני ביקשתי שיגמור את התהליך הזה כי יש לי ילדה יתומה בבית ובבוקר אני צריך להעיר אותה לבית הספר.. שיגמור את הליך של הדוח בעניין של הנהיגה כדי שישחרר אותי הביתה"** (עמ' 22 לפרוטוקול). לאור זאת ולאור קרבתו לסייג לאחריות פלילית, מצאתי כי הפעלת המאסר המותנה תסב לו ולמשפחתו נזק חמור ואילו הארכת משך המאסר המותנה תתרום להרתעת הנאשם לבל ישוב לבצע עבירה פלילית בה הורשע.

21. לא נעלם מעיני הגמול הנדרש מהנאשם שישקף את הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו ואת הוקעתם הנדרשת והצורך בהרתעתו והרתעת עבריינים כמותו. בגדר תפירת חליפתו העונשית של הנאשם כמידתו, גמול ההולם את מכלול נסיבות המעשה והעושה ימצא ביטוי בביצוע צו של"צ, בהיקף נרחב בהרבה מהמלצת שירות המבחן כיאה לחומרת מעשיו והתנהלותו, לצד קנס כספי, ובדרך זו יגמול הנאשם לחברה על מעשיו.

העונש המתאים לנאשם

22. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, באיזון ביניהם ובשים לב לפסיקה הנוהגת, מצאתי להשית על הנאשם, עונש כדלקמן:

א. של"צ - הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 350 שעות במפעל שיקומי "מיוחד" באילת, וזאת בתיאום עם שירות המבחן. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ולחידוש המשפט, ולדין מחודש בשאלת העונש. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הדבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט ללא צורך במתן החלטה.

ב. אני מורה על חידוש תקופת התנאי שהוטלה על הנאשם בתיק ת"פ (אי') 14359-05-10, מיום 4.4.2012, למשך שנתיים נוספות החל מהיום.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או מאסר למשך 30 יום תחתיו; הקנס ישולם בתוך 90 יום. פיגור בתשלום יחייב את

הנאשם בתוספת ריבית פיגורים כחוק.

ג. התחייבות - הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 10,000 ₪, להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות, לרבות איומים, למעט תגרה. היה והנאשם לא יחתום על כתב התחייבות בתוך 7 ימים, ייאסר בגין כך למשך 60 ימים.

23. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

24. העתק יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, במעמד הצדדים.